

આત્મ સં. ૭૯ (ચાલુ), વીર સં. ૨૫૦૧
વિ. સં. ૨૦૩૧ કારતક

કાર્યસિદ્ધિમાં વિચારની અગત્યતા

ક્ર

એક મનુષ્ય પોતાનું કાર્ય પાર પાડે છે, તો બીજાં તેમાં નિષ્ફળ નિવડે છે. આ તેના પોતાના વિચારોનું સ્પષ્ટ પરિણામ છે. સુચ-વસ્થિત સ્થિતિમાં જ્યાં સમતોલપણાનો નાશ થવાથી મહાપ્રલય થાય છે, ત્યાં પૃથક્ મનુષ્યને પોતપોતાના જન્મ-મરણનું ઋણ પતાવવાની બુદ્ધિદારી સંપૂર્ણ હોવી જોઈએ. દરેક મનુષ્યની નમણઈ અથવા ભેર, અસ્તિકપણું અથવા નાસ્તિકપણું તેનાં પોતાનાં છે. તે બીજાનાં બહારેલાં નહીં હોવાથી પોતાનાં બહારેલાં છે, તેથી તે બીજાથી નહીં ફેરવાતાં પોતે જ ફેરવી શકે તેમ છે. તેની ચાલુ સ્થિતિ પણ તેણે પોતે જ ઘડેલી છે. બીજાની ઘડેલી કહેવાય નહીં. તેનાં સુખદુઃખ તેના બીજામાંથી નીકળેલાં છે, જેવા વિચાર તે કરે છે, તેવો તે થાય છે. જેવા વિચાર ચાલુ રાખે તેવો તે રહે છે. હરેઈ મનુષ્ય પોતાના વિચારોને ઉચ્ચ સ્થિતિએ લઈ જવાથી જ ઊંચે ચડી શકે છે. વિજય મેળવી શકે છે, અને કાર્યસિદ્ધિ કરી શકે છે.

પ્રકાશક : શ્રી જેન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૨]

નવમ્બર : ૧૯૭૪

[અંક : ૧]

અ.....નુ.....કું.....મ.....ણિ.....કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	શ્રી મહાવીર સ્તુતિ	 ડૉ. ભગવાનદાસ મ. મહેતા	૧
૨.	અનંત ઉપકારી શ્રી વીરજિનેશ્વર	 આચાર્યશ્રી વિજયકરસૂરસૂરીશ્વરજી મહારાજ	૨
૩	નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રવેશે	 મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૪
૪.	ભગવાન મહાવીર	 મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૯
૫.	વન્ધ સ્તુતિ પાઠ	 પં. હેમચન્દ્રવિજયજી ગણિ	૧૫

આ ભા ૨

શ્રી ઊંઝા કામંસી લિમિટેડના માલિક શેઠશ્રી ભોગીલાલ નગીનદાસ જેએ. આપણી સમાના લાભક મેમ્બર પણ છે તેમના તરફથી ઘણાં વર્ષોથી પંચાંગ લેટ મોકલવામાં આવે છે આ વર્ષે પણ વિ. સં. ૨૦૩૧ ની સાલના કાર્તિકી જૈન પંચાંગ સભાસદ બધુએને લેટ આપવા માટે મોકલેલ છે તે માટે અમે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

આ સમાના નવા આજીવન સભ્યો

૧. શ્રી. વિનયચંદ વીરજીભાઈ સાવરકુંડલા
૨. શ્રી. પ્રભુદાસ રામજીભાઈ જામક ડોરણા
૩. શ્રી. પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદભાઈ ભાવનગર
એમ. એ., બી. કેમ., એલ. એલ. બી એડવાકેટ

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગર નિવાસી (હાલ મુબઈ) શાહ શાંતિલાલ ચત્રભૂજ તા. ૬-૫-૭૪ના રોજ મુબઈ મુકામે સ્વર્ગવાસ થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમે ઘણા નીલગીર થયા છીએ. તેઓશ્રી મળતાવડા સ્વભાવના અને ખૂબ ધાર્મિક લાગણીવાળા હતા તેઓ આ સમાના આજીવન સભ્ય હતા પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ડૉ. મણીલાલ લલ્લુભાઈ શાહ પ્રથમ માદરવા સુધી ૧૩ ને તા ૩૦-૮-૭૪ના રોજ રાજકોટ મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે તેની નોંધ લેતા અમે ઘણા જ દિવગીર થયા છીએ તેઓ શ્રી ધર્મપ્રેમી અને સ્વભાવે મિલનસાર હતા અને આ સમાના આજીવન સભ્ય હતા પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે એ જ અભ્યર્થના.

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રન
શ્રી. નાનચંદ તારાચંદ શાહ
જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

કાલાંઈકે કહ્યું છે કે 'નીચામાં નીચું' ઊડાણ, એ વધારેમાં વધારે ઉંચાઈએ જવા માટે, માર્ગરૂપ પણ બની શકે છે' અને આ અદ્ભુત સત્ય જેના જીવનમાં ચરિતાર્થ થયેલું એઈ શકાય છે, તે શ્રી. નાનચંદભાઈનો જન્મ ભાવનગર મુકામે સં. ૧૯૫૯ના આસો વદિ ૧ બુધવાર, તા. ૧૪-૧૦-૧૯૦૩ના દિવસે, શાહ તારાચંદ શામજીને ત્યાં થયો હતો. પિતાશ્રીનું શિર-છત્ર તો શ્રી. નાનચંદભાઈએ સવા વર્ષની ઉંમરે જ શુભાચ્યુ. પરંતુ આદર્શ માતા મણિબહેને પિતાની જગ્યાએ ઉણપ ન દેખાય, એવી રીતે બાળકને મોટો કર્યો. આપણી પ્રાચીન સંસ્કૃતિ સાચું જ કહે છે કે, 'સહસ્રં તુ પિતૃન્ માતા ગૌરવેનાતિરિચ્તે' હજાર પિતાથી એક માતા શ્રેષ્ઠ.

શ્રી નાનચંદ તારાચંદ શાહ

રાણી, ગુજરાતી છ ધોરણનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરી, માસિક ત્રણ રૂપિયા પગારની નોકરી શ્રી. નાનચંદભાઈ બાલ્યાવસ્થામાં જ શરૂ કરી. એક વર્ષ બાદ મુંબઈ આવ્યા અને મજગાંવ પર સવૌત છગનલાલ વિઠ્ઠલદાસની ભાગીદારીમાં જવ, ભૂસાની દુકાન શરૂ કરી. ભારતની સ્વતંત્રતા માટેની લડત, એ યુગમાં મહાત્મા ગાંધીજીની આગેવાની નીચે શરૂ થઈ હતી. ટિળક મહારાજની સ્મશાન યાત્રામાં શ્રી. નાનચંદભાઈ ગયા હતા અને ત્યાં પરદેશી કાપડની હોળી થયેલી જોઈ, ચાચના કાર્ડનો કોટ અને પહેરેલી ટોપી ઉતારી દઈ અગ્નિમાં હોમી દીધાં. ત્યારથી બાદીનો પહેરવેશ શરૂ કર્યો અને આજસુધીમાં તેમાં કોઈ ફેરફાર થયો નથી. ટુંક સમયમાં શ્રી. નાનચંદભાઈને સંગ્રહણી લાગુ પડી અને દેશમાં પાછું ફરવું પડ્યું.

જે પરિસ્થિતિ અને સંજોગોને કારણે મુંબઈ છોડવું પડ્યું, એ એવા હતા કે શ્રી. નાનચંદભાઈની જગ્યાએ કોઈ અન્ય હોત તો, તે નિરાશ અને હતાશ બની જાત. પરંતુ નિરાશ કે હતાશ થવું એ તેમના સ્વભાવમાં નથી. પરમાર્થ સાથે સ્વાર્થ પણ સઘાય એ દષ્ટિ રાખી, તેઓશ્રીએ ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભામાં નોકરી સ્વીકારી લીધી. સંગ્રહણીની ઉપાધિને તેઓશ્રીએ; સમાધિનું નિમિત્ત બનાવી દીધી. કારણકે આ વ્યવસાયના કારણે ઈ. સ. ૧૯૧૭થી ૧૯૩૫ના દીર્ઘકાળ પર્યંત, તેમને આપણા સ્વ. મહાન મુનિરાજે શ્રી. પુણ્યવિજયજી, પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી, મુનિશ્રી ચતુરવિજયજી, આચાર્ય શ્રી વલ્લભવિજયસૂરિજી અને ખીજ અનેક મુનિરાજોનો પરિચય અને સહવાસ થયો. આ સમય દરમિયાન, સેવા અને આધ્યાત્મિક જીવનનાં ખીજ તેમનામાં રોપાયા જે આજે એક વટવૃક્ષરૂપે પરિણમ્યાં છે. નીતિ અને ધર્મ વિષયક ગ્રંથો વાંચવાનો, સમજવાનો તેમને અમૂલ્ય લાભ થયો. નિષ્ઠા, કાર્યકુશળતા અને દીર્ઘદષ્ટાપણ વગેરે

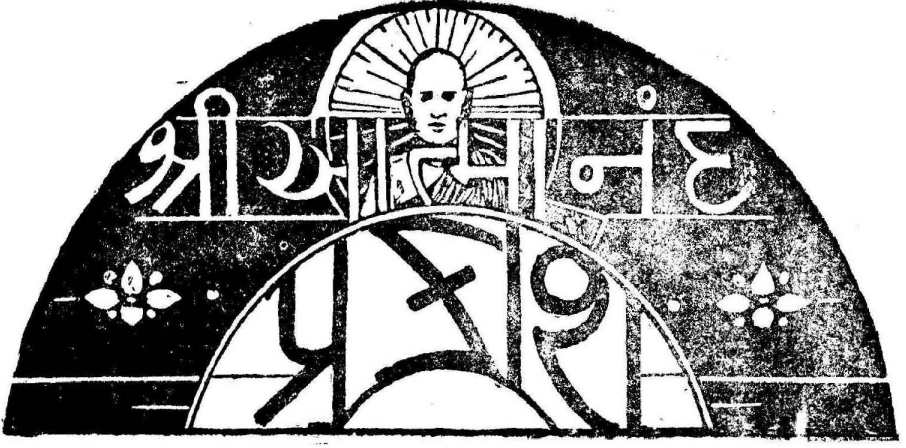
ગુણો જે પ્રથમ દૃષ્ટિએજ શ્રી. નાનચંદલાઈના જીવનમાં તરી આવે છે, તેના મૂળ બીજ, જૈન આત્માનંદ સલાની સેવા કરતાં કરતાં રોપાયાં હતાં.

શ્રી નાનચંદલાઈનું સમગ્ર જીવન પુરૂષાર્થમય અને સારા ગુણોવાળું છે. પણ તે બધામાં કૃતજ્ઞતાનો ગુણ સૌથી મોખરે છે. કોઈએ આપણા ઉપર યત્કિંચિત્ ઉપકાર કર્યો હોય, તો તેનો મહાન ઉપકાર માની, ઋણ સુક્રત થયા પ્રયત્ન કરવો તેનું નામ છે કૃતજ્ઞતા. તાજેતરમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા પરના પત્રમાં, પોતાના હૃદયોગાર ઠાલવતાં શ્રી નાનચંદલાઈએ લખ્યું છે કે, “મારી યુવાનીમાં મેં સંસ્થાને આશ્રયે રહીને જે સંસ્કાર અને શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું છે, તેણે મારા જીવનનાં ઘડતરમાં સુદર ફાળો આપ્યો છે. જેથી હું વ્યાપાર ક્ષેત્ર. વ્યવહાર અને સમાજસેવાના ક્ષેત્રે યોગ્ય સેવા આપીને સારી કક્ષાએ પહોંચ્યો છું. આ માટે સલાનો હું ઋણી છું અને મારી ફરજ સમજીને, ફૂલ નહિં તો ફૂલની પાંખડી રૂપે, રૂ. ૨૧૦૧નો ડ્રાફ્ટ સલાને યોગ્ય લાગે તેમાં ઉપયોગ કરવા ભેટ મોકલું છું. હૃદયની કેવી કોમળતા. અને વિશાળતા! અહિં એક વિદ્વાનની પંક્તિ યાદ આવે છે. “Gratitude is not only the memory, but the homage of the heart” અર્થાત્ કૃતજ્ઞતા એ ફક્ત કરેલા ઉપકારને યાદ રાખવો એટલું જ નહિ, પણ હૃદયપૂર્વક તેના સત્કાર કરવામાં કૃતજ્ઞતા રહેલી છે. માત્ર વાણી દ્વારા નહિં, પણ પોતાના આચરણ દ્વારા આ સૂત્રને શ્રી નાનચંદલાઈએ સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે, અને તે માટે ખરેખર તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે.

ભાવનગરમાં શ્રી નાનચંદલાઈ હતા ત્યારે તેમનું પ્રારબ્ધ, મુંબઈમાં તેમની રાહ જોઈ બેઠું હતું. ઈ.સ. ૧૯૩૫માં શ્રી નાનચંદલાઈ મુંબઈમાં પાછા આવ્યા અને તેમના માસિયાઈ બંધુ સ્વ. પોપટલાલ વિઠ્ઠલદાસની દુકાનની જવાબદારી સંભાળવાની તેમને ફરજ પડી. તે પછી તેમણે સૌભાગ્યચંદ એન્ડ કંપની નામથી નવી દુકાન શરૂ કરી અને જીવનમાં, તેમણે કે અન્ય કોઈએ કંપના પણ ન કરી હોય, તેવી સફળતા પ્રાપ્ત થઈ. આજે તો આ પેઢીની ગણના આટાના ધંધામાં મુંબઈની એક આગેવાન પેઢી તરીકે થાય છે. તેમની ‘વિટ પ્રાન્ડ’ ભારતમાં અગ્ર સ્થાને છે. ધન વધ્યું અને સાથે નમ્રતા, દયા અને કોમળતા પણ વધ્યા. આંગણે આવેલો કોઈ પણ માનવી એમને એમ ખાલી હાથે પાછો ન જાય, એવી તેમની છાપ છે. જમણો હાથ આપે અને ડાબો હાથ પણ ન જાણી શકે, એવી એમની દાન પદ્ધતિ છે. એમનું દાન એટલે ધનનું વાવેતર. He that does good to another does good also to himself - બીજાનું ભલું કરવું તેમાં પોતાનું ભલું રહેલું છે- આ છે તેમના જીવનનો મુદ્રા લેખ. ધન વધતાં વિલાસ અને વૈભવ વધે છે, પરંતુ શ્રી નાનચંદલાઈના જીવનમાં તો સાદાઈ, સેવા અને નમ્રતા જ વધેલા દેખાય છે.

બોમ્બે ફ્લોર મરચન્ટ એસોસિએશન, બોમ્બે ગ્રેન મરચન્ટ એસોસિએશન, બોમ્બે ચેમ્બર્સ ઓફ કોમર્સ, ઓલ ઈન્ડિયા ચેમ્બર્સ ઓફ કોમર્સ અને બીજી સંસ્થાઓમાં એક અગર તો બીજા રૂપે હોદ્દા પર રહી પોતાની સારી સેવા આપી છે. ગોધારી જૈન મિત્ર મંડળ મુંબઈને મંત્રી તરીકે પોતાની સેવા આપી છે. આ સંસ્થાએ થોડા સમય પહેલાં શ્રી નાનચંદલાઈનું સન્માન કરી માન-પત્ર આપેલું હતું. ફૂલ જેમ બગીચાની શોભા છે, તેમ નારી ગુહની શોભા છે. શ્રી નાનચંદલાઈના સુશીલ પત્ની શ્રી ચંદ્રાવતી બહેન અત્યંત સાદા, સરળ અને નિરભિમાની છે. પત્નીની પ્રેરણા, અનુમોદના અને સહાય વિના કોઈ પણ પુરુષ જાહેરક્ષેત્રે સેવા આપી શકતો નથી. શ્રી ચંદ્રાવતી-બેને અકાઈ તપ તેમજ પાંચ આંગેલની ઓળી કરી છે. પતિની સાથમાં ભારતના ઘણા જૈનતીર્થોની જાત્રાઓ પણ કરી છે. દાંપત્યજીવનનાં ફળરૂપે તેમને ત્રિશત્તેન રૂપી શ્રી ઈન્દ્રસેન, શ્રી ચંદ્રસેન અને રાજેન્દ્ર - એમ ત્રણ પુત્રો છે, જેઓ પિતા સાથે ધંધામાં જોડાઈ ગયા છે.

આવા શ્રી નાનચંદલાઈ જેવા સેવાભાવિ પેદ્રન તરીકે પ્રાપ્ત કરવા માટે સલા અનેરો આનંદ અનુભવે છે. અમે તેમના હાથે અનેક લોકકલ્યાણના કાર્યો થાય એવી શુભેચ્છા સાથે વિરમીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૨] વિ. સં. ૨૦૩૧ કારતક

.

ઈ. સ. ૧૯૭૪ નવેમ્બર [અંક : ૧

શ્રી મહાવીર સ્તુતિ

રચનાર : ડૉ. ભગવાનદાસ મ. મહેતા, એમ.બી.બી.એસ. મુખ્યક
(મંદાકાન્તા)

લોકો સર્વે ભુવનભરમાં મોહનિંદે સુતાતા,
ને અજ્ઞાને ગહન તિમિરે ગાઢ તે ધોરતાતા;
ત્યાં તો ઊગ્યો ભારત-ગગને દિવ્ય તે વીર-સાનુ,
ધન્યા! ધન્યા! જનની ત્રિશલા ધન્ય સિદ્ધાર્થ માનુ. —૧
તે વિરેદ્રે સકળ જગની ભાવ-નિદ્રા ઉઠાડી,
તે યોગીંદ્રે જનમન મહી આત્મ જ્યોતિ જગાડી;
તે બુદ્ધેન્દ્રે શિવપથ તણી શુદ્ધ વિધિ ખતાવી,
તે દેવેન્દ્રે ભવ-વન વિષે સાચી દિશા સુજાડી —૨
'જીવોને મા હણુ' ઇમ મહા માણે વીર નામે,
કૂકયો મંત્ર ત્રય ભુવનમાં આ અહિંસા સુનામે;
સા જંતુને જીવન પ્રિય છે, રક્ષ જો સર્વ પ્રાણી!
ભાખી એવી જગતગુરુ તે શ્રી વીરે વીર વાણી —૩
મૈત્રી સર્વે ભૂત પ્રતિ અહો! સર્વ જીવો ધરાવો!
દુઃખી પ્રત્યે કરૂણ ઝરણું નિત્ય સર્વે વહાવો!
રાખો રાખો પ્રમુદિતપણું સર્વદા શુભી પ્રત્યે!
દાખો દાખો વિપરીત પ્રતિ ભાવ માધ્યસ્થ નિત્યે! —૪
એવી એવી નિર્મળ અતિશે ભાવનાઓ પ્રસારી,
મુક્તિ કેરા અમલ પથની આત્મવિદ્યા પ્રચારી;
દિવાળીને દિન જગદીવો નાથ નિર્વાણ પામ્યો,
જનમાધિથી તરણકરણો લોકઅગ્રે વિરામ્યો. —૫

અળંતુવગારગો સિરિવીરજિનીસરો

અનંત ઉપકારી શ્રી વીરજિનેશ્વર

રચયિતા : આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકસ્તુરસૂરીશ્વરજી મહારાજ-બાવનગર

સુકયત્થો વિ જગપ્પહુ !, જમ્હા જં વિહરસે મહીમજ્જે ।
તં અન્નુવયારહં, અરિહંતાણં દિ પડત્તીઓ ॥ ૧ ॥

હે જગતનાં પ્રભુ શ્રી વીર જિનેશ્વર ! આપ કૃતાર્થ થયા છતાં પણ જે કારણથી પૃથ્વીતલમાં વિચરો છો, તે ખરેખર અન્ય જીવોનાં ઉપકારને માટે છે. કારણ કે અરિહંત ભગવંતની પ્રવૃત્તિઓ જગતનાં પ્રાણીઓના ઉપકારને માટે હોય છે.

તત્તાણ કસાપહિં, વાળી ગોસીસચંદણસરિચ્છા ।
રેહદ્દ જિણિંદ ! તુમ્હં, જગજંતુગણાણ અભયદયા ॥ ૨ ॥

હે જિનેન્દ્ર ! આપની વાણી (દેશના) ક્રોધાદિ કપાયેથી તૃપ્ત થયેલાને બાવના ચંદનની સરખી શીતળ છે. કારણ કે આપની વાણી જગતનાં પ્રાણીઓને અભય આપનારી છે.

આસવ્વસંવરં જં, ચિત્તં તુમ્હેચ્ચયં જગહિયગરં ।
દેવાણુત્તરસંજમિ-સંસયવિચ્છેયણ સમત્થં ॥ ૩ ॥

હે જિનવર ! સર્વ સંવર બાવનાં ચારિત્રની પ્રાપ્તિ સુધી આપનું મન જગતનાં જીવને હિતકારી છે. વળી અનુત્તર દેવો તેમજ મનઃપર્યાયજ્ઞાનીઓનાં સંશયને છેદવાને સમર્થ છે.

કેવલનાણસ્સ કહં મહિમા તવ મિજ્જણ જિણિંદવર ! ।
સંકંતો જહિ લોગો, આયસે પડિકિદ્ધિવિવેહ ॥ ૪ ॥

હે જિનેન્દ્રવર ! આપનાં કેવળજ્ઞાનનો મહિમા કેવી રીતે માપી શકાય ? જે આ કેવળજ્ઞાનરૂપી આરિસામાં પ્રતિબિંબની માફક સંપૂર્ણ ત્રિલોક સંક્રમ્યું છે.

મીમે મહાસમુદ્રે, મજ્જતાણમિદ્ ભવિય જતૂણં ।
નિર્ચિહ્વા સુદ્ધકટ્ટા, નાવાયદ્ તુમ્હ આણા હિ ॥ ૫ ॥

હે જિનેશ ! ભયંકર વિશાલ ભવસમુદ્રમાં રૂમતાં ભવ્ય જીવોને આપની આજ્ઞા આ લોકમાં છિદ્ર રહિત એવી સારા કાષ્ઠથી બનેલી નાવની માફક ભવસમુદ્રને પાર કરાવનારી છે.

મોહનરિંદમહાગય-કુંભવિદારણસ્થમા હિ દેવેસ ! ।
તુવ પાયપડમસેવા, ભયવં સીહવ્વ રેહૈહ ॥ ૬ ॥

હે દેવોનાં સ્વામી ભગવન્ ? આપનાં ચરણકમલની ઉપાસના મોહરાજ રૂપી મોટા હાથીનાં કુંભસ્થલને લેદવાને માટે સમર્થ સિંહની જેમ શોભે છે.

કામગવી-ચિન્તામણિ-કપ્પતરુ અદ્ધિગપહાવન્નંજુત્તો ।
તું ચિય નાદેમિ અહં, મળાદરેગફલ દાયાર ! ॥ ૭ ॥

મનવાંછિતથી પણ અધિક ફળને આપનારાં હે તીર્થંપ ! આપ કામધેનૂ, ચિંતામણિ રત્ન અને કલ્પવૃક્ષ કરતાં પણ અધિક પ્રભાવથી યુક્ત છો, તેથી આપને જ હું નાથ તરીકે ધન્ય છું.

તદ્ધ વિ જગજીવસુહયર !, વિદેહિ વિદિયાયરં પસણયરં ।
ચરણસરોપ લીણં, જિણેસ ! મે માણસં રત્તં ॥ ૮ ॥

તો પણ જગતનાં જીવોને સુખને કરનારા હે દેવાધિદેવ ! આપનાં ચરણ કમલમાં લીન થયેલાં, અત્યંત આદરવાળાં અને અતિશય પ્રસન્ન થયેલાં મારાં મનને ભક્તિવાળું કરો.

इत्थं विभाण सूरिस्स, सीसकत्थूरसूहिणो ।
सया वीरजिणे भत्ती, होज्जा सिवसुहण्णया ॥ ९ ॥

—“ સિરિ વીરજિણસકકયથવસ્સ પાહયાણુવાઓ ”

‘નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રવેશ’

લે. મનસુખલાલ તા. મહેતા.

ભગવાન મહાવીરની પચ્ચીસમી નિર્વાણ શતાબ્દી જયંતીની સાથેસાથ, યોગાનુયોગે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું મુખ્યપત્ર ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ પ્રસ્તુત અંકની એકોતેર વર્ષની લાંબી મઝલ પૂર્ણ કરી ઊતરેમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરી રહ્યું છે. આ મંગળ પ્રસંગ અમારા માટે તેમજ સમગ્ર જૈન સમાજ માટે ગૌરવ લેવા જેવો છે. આવી અપૂર્વ સફળતાનો યશ ચતુર્વિધ સંઘના ફાળે જાય છે, કારણકે સભા તરફથી પ્રગટ થતાં ગ્રંથો તેમજ ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’માં પ્રગટ થતાં લેખોમાં, અમને આપણા પૂજ્ય સાધુ ભગવંતો, પૂ. સાધ્વીજીઓ, વિદ્વાન વિચારક લેખકો તેમજ લેખિકા બહેનોનો સહકાર અને સાથ સાંપડ્યા કર્યો છે, જે માટે આ તકે તેઓ સૌનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. દેવ, ગુરુ અને ધર્મને વફાદાર રહી, જૈન સમાજને અભ્યુદય થાય અને એકતા સધાય, એ દષ્ટિએ સાહિત્ય પીરસવાનું હરહંમેશ અમારું ધ્યેય અને વલણ રહ્યું છે. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવને અનુલક્ષી આવા ધ્યેયથી રચીત ન થવાય એવી કાળજીપૂર્વક, આ માસિકનું સંચાલન કરવામાં આવે છે.

ગત વર્ષમાં આગમ પ્રભાકર શ્રુતશીલવારિધિ પૂજ્ય મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી શ્રદ્ધાંજલિ દળદાર વિશેષાંક, સભાના પેટ્રનો તેમજ આજીવન સભ્યોને લેટ આપવામાં આવેલ છે તા. ૬-૧-૧૯૭૪ રવિવારના દિવસે અમદાવાદમાં શ્રી ઉજ્જમ ક્ષેત્રની ધર્મશાળામાં, પરમ પૂજ્ય શાંતમૂર્તિ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય સમુદ્રસૂરિજી મહારાજની નિશ્રામાં, પ્રસ્તુત અંક ઉદ્ઘાટન સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગને દીપાવવા સંસ્થાના ઉપપ્રમુખ શ્રી. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ અમદાવાદ ગયા હતા. પ્રસ્તુત શ્રદ્ધાંજલિ અંકનું

સર્વ સંપાદન કાર્ય ગ્રાણીતા વિદ્વાન રત્ન શ્રી. રતિલાલ દીપચંદ દેશાઈએ અથાગ પરિશ્રમ લઈ કરેલ છે, અને આ અંક સર્વત્ર અત્યંત આવકાર અને આદરપાત્ર બન્યો છે આ સમારંભની સાથે સાથે, સભા તરફથી તૈયાર કરવામાં આવેલ ‘શ્રી નિર્વાણ-કેવલિ મુક્તિ’ ગ્રંથનું ઉદ્ઘાટન પણ કરવામાં આવેલ હતું. પ્રસ્તુત ગ્રંથ એક અમૂલ્ય ગ્રંથ છે અને તેનું સંપાદન કાર્ય અત્યંત પ્રતિભા-શાળી અને મહા વિદ્વાન મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજે અથાગ પરિશ્રમ લઈ કર્યું છે. મહારાજશ્રીનો ‘દ્વાદશાર નયચક્ર’ ગ્રંથ એમની દાર્શનિક તરીકે શક્તિનો સચોટ પુરાવો છે. અમને જણાવતાં આનંદ થાય છે કે, દ્વાદશાહ નયચક્રનો ખીજો ભાગ પણ તૈયાર થવા આવ્યો છે અને ટુંક વખતમાં તેનો પ્રકાશન સમારંભ થશે.

આ ઉપરાંત ભગવાન મહાવીરની પચ્ચીસમી નિર્વાણ જયંતીના ચાલુ વરસમાં, આપણી સભાના પેટ્રન શ્રી. નાનચંદ તારાચંદ શાહ (જેમની ટૂંકી જીવનરેખા આ અંકમાં સામેલ છે)ની જે ઉદાર લેટ મળી છે, તેમાંથી આપણા આગમ સૂત્રોમાંની અમુક મૂળ ગાથાઓ તેમજ શબ્દાર્થનું, એક પોકેટ સાઈઝનું નાનકડું પુસ્તક બહાર પાડવા સંસ્થાની વ્યવસ્થાપક સમિતિએ નક્કી કર્યું છે. સભાના પેટ્રનો તેમજ આજીવન સભ્યોને આ ગ્રંથ લેટ આપવમાં આવશે

‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિકમાં મુખ્યત્વે જૈન દર્શન, તત્ત્વજ્ઞાન, ધાર્મિક શિક્ષણ, યોગદાયક કથાઓ અને પ્રસંગો તેમજ જીવન સુધારણા વિષયક લેખોને સ્થાન આપવામાં આવે છે. ગદ્ય અને પદ્ય વિભાગમાં વિધવિધ સુંદર સામગ્રી પીરસવામાં ગત વર્ષે મુખ્ય ફાળો પૂ. પં. શ્રીહેમચંદ્રવિજયજી મહારાજ પૂ. લઘિવિજયજી ગણિ, પૂ. સાધ્વીશ્રી ઓંકાર-

શ્રીજી, શ્રી ઉપેન્દ્રરાય જી. સાંડેસરા, શ્રી પન્નલાલ પટ્ટણી, શ્રી હિરલાલ કાપડિયા, ડૉ. વલ્લભદાસ મહેતા, શ્રી ઝવેરભાઈ બી. શેઠ, રતિલાલ માણેકચંદ શાહ, ડૉ. ભાઈલાલ ખીરી, અમરચંદભાઈ માવજી, દેશઈ શૈલેશ જોશી, શ્રી જગજીવનદાસ જે. દેશાઈ, શ્રી ભાનુમતીબેન દલાલ અને અન્ય લેખકોએ આપેલ છે (અથવા સમાલોચનાનો વિભાગ, સભાના ઉત્સાહી અને અભ્યસી કાર્યકર શ્રી અનંતરાય બહવજી શાહે સંભાળેલ છે.) જે સૌ મહાનુભાવોનો આ પ્રસંગે અમે આભાર માનીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં સર્વોશ્રી ચીમનલાલ નગીનદાસ ભાંખરીયા, શ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસ સાવડિયા, જોલ ઇન્ડીયા શ્રેવેતાંબર જૈન કૉન્ફરન્સના પ્રમુખ શ્રી દીપચંદ જોશી, શ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધી, શ્રી પન્નાલાલ લલ્લુભાઈ પટ્ટણી, શાહ તલકચંદ દામોદરદાસ મહેતા અને શ્રીમતી ભાનુમતીબેન વાડીલાલ ગાંધી, આ સભા સાથે પેટ્રન તરીકે જોડાતાં, આપણી સભાના પેટ્રનોની સંખ્યા દોઢસોથી પણ વધી ગઈ છે. તદુપરાંત શ્રી વિદ્યાવિજય સ્મારક અંધમાળા, સાઈબા; સર્વોશ્રી અમીલાલ કુલચંદ વસા, શ્રી ત્રંબકલાલ જગજીવનદાસ શાહ, શ્રી મનસુખલાલ જુઠાભાઈ, શ્રી મહાસુખભાઈ હીરાચંદ, શ્રી પ્રવિણચંદ્ર જગજીવનદાસ, શ્રી ધનવંતરાય હીરાલાલ, શ્રી વજલાલ હરજીવનદાસ દોશી, શ્રી રમણિકલાલ ખીમચંદ મહેતા તેમજ શ્રી પ્રવિણચંદ્ર તલકચંદ, આ સભાના આજીવન સભ્યો બની સભાના કાર્યને સહકાર અને ઉત્તેજન આપેલ છે, તે બદલ તેઓ સૌનો આ તકે અમે આભાર માનીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં આપણી સભાના પેટ્રન, ધર્મપરાયણ શેઠશ્રી સાકરચંદ મોતીલાલનું સુખઈ મુકામે તા. ૧૧-૨-૭૪ના દિવસે દુઃખદ અવસાન થયાની નોંધ લેતાં અમને અત્યંત ખેદ થાય છે. સદ્ગત શેઠશ્રી આ સભા પ્રત્યે અનન્ય પ્રેમ અને

લાગણી ધરાવતા હતા. જૈન સમાજની અનેક સંસ્થાઓમાં તેઓએ છૂટા હાથે દાન આપેલ છે. તેઓશ્રીની આર્થિક સહાય વડે, સ્વર્ગસ્થ પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબની જન્મ જયંતી નિમિત્તે દરેક વર્સે શ્રી શેત્રુંજય તીર્થપર આંગી-પૂજા થાય છે અને સભાના પેટ્રનો -આજીવન સભ્યોનું પાલીતાણામાં સ્વામિવાત્સલ્ય પણ કરવામાં આવે છે. સભાના પેટ્રન શ્રી ખીમચંદ લલ્લુભાઈ પાનવાળા, તેમજ આજીવન સભ્યો સર્વોશ્રી ગીરધરલાલ ખીમચંદ, ભાવસાર નેમચંદ છગનલાલ, શાહ હીરાચંદ હરજીવનદાસ, શાહ વાડીલાલ મગનલાલ અને શાહ પ્રભુદાસ મૂળચંદના ગત વર્ષમાં થયેલા દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતાં અમે દુઃખ અનુભવીએ છીએ. શાસનદેવ આ સૌ આત્માને ચિરશાંતિ આપે એવી અગાદી નમ્ર પ્રાર્થના છે.

ભાવનગરમાં સરદારનગર વિસ્તારમાં બંધાયેલા શ્રી શાંતિનાથ જિનપ્રસાદના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ તા. ૨૫-૫-૭૪ ના દિવસે યોજાવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રતિષ્ઠાનો લાભ ભાવનગર નિવાસી સુખઈના શાહ સોદાગર શેઠ શ્રી વાડીલાલભાઈ ચત્રભુજ ગાંધી, જેઓ આ સભાના પેટ્રન છે, તેમજુ લીધો હતો આચાર્ય ભગવંતો પૂજ્યપાદશ્રી કસ્તુરસૂરિજી મહારાજ તેમજ પૂજ્ય ચંદ્રોદયસૂરિજી મહારાજની નિશ્રામાં આ લગ્ય પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની વિધિ અત્યંત ધામધૂમપૂર્વક કરવામાં આવી હતી.

ઉપરોક્ત પ્રસંગનો લાભ લઈ તા. ૨-૬-૧૯-૭૪ના દિવસે, આપણી સભા તરફથી શેઠશ્રી પન્નાલાલ લલ્લુભાઈ પટ્ટણીના અધ્યક્ષપદે શેઠ શ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધીનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું, આ પ્રસંગે તેઓશ્રીને સભા તરફથી એક માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. જેમાં તેમની વિધવિધ ક્ષેત્રે સેવાઓનો જિલ્લેખ કરવામાં આવેલ છે. સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહના વરદ્ હસ્તે શ્રી વાડીલાલ

ગાંધીને આ માનપત્ર આપવાનો સમારંભ, બહુ ભવ્ય રીતે ઉજવાયો હતો. સભાના પ્રમુખ શ્રી ખીમચંદ યાંપરી જે કે નાદુરસ્ત તબિયતના કારણે સમારંભમાં હાજર રહી શક્યા નહોતા, પણ તેઓએ મોઝલાવેલા સંદેશામાં કંઈવાહીની જે ટૂંકી રૂપરેખા આપેલી છે, જે સમગ્ર જૈન સમાજને બાણવા યોગ્ય હોય અને આપી છે. તેઓશ્રીએ લખ્યું છે કે, “જૈન આત્માનંદ સભા લગભગ આઠઠસકાથી જૈન સમાજમાં કામ કરી રહી છે. તેણે જૈનધર્મ અને સંસ્કૃતિના અમૂલ્ય ગ્રન્થો સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, અર્ધમાગધિ વગેરે ભાષામાં ૨૦૦ ઉપરાંતની સંખ્યામાં પ્રગટ કર્યા છે અને જગતના વિદ્વાનોમાં નામના મેળવી છે. વળી વિશ્વ વિખ્યાત પૌર્વાત્ય વિદ્યાની સંસ્થાઓ સાથે સારા સંબંધો કેળવ્યા છે. જૈન સાહિત્ય ક્ષેત્રે આ મહામૂલી સિદ્ધિ અને સેવા ગણી શકાય તેવા છે. અલબત્ત આ સભા આવું સુંદર કાર્ય કરી શકી છે, તેનો પ્રતાપ પરમ પૂજ્ય ન્યાયાભોનિધિ આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને તેમના પરિવારનો છે અને તેમાં પણ ખાસ કરીને આગમ પ્રસારક શ્રુતશીલ-વારિધિ સ્વ. પુણ્યવિજયજી મહારાજની કૃપા તો આ સભા કદાપિ ભૂલી શકે તેમ નથી.”

આપણી સભા તરફથી ભગવાન મહાવીરની પરચીસમી નિર્વાણ શતાબ્દી મહોત્સવ નિમિત્તે ઇનામી નિબંધ હરિદ્રેષ યોજવામાં આવી હતી, જેમાં એકસોથી વધુ ભાઈ-બહેનોએ લાભ દીધો હતો. આ પૈકી તેર વિજેતાઓ વચ્ચે ડ્રા. ૩૫૫)ની રકમ ઇનામ તરીકે વહેંચી આપવામાં આવી હતી. ઇનામ-વિતરણ સમારંભ, સભાના શેઠ ભોગીલાલ લેકચર હોલમાં પૂજ્ય આચાર્યશ્રી ચંદ્રોદયસૂરિજી મહારાજની નિશ્રામાં યોજવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે સ્ટેટ બેંક ઓફ સૌરાષ્ટ્ર, ભાવનગરની શાખાના ડેપુટી મેનેજર શ્રી વિનયકાન્તભાઈ મહેતા અતિથિ વિશેષ તરીકે પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે ભાવનગરના જૈન સમાજને ઉદ્દેશી પૂ. આચાર્ય ભગવંતે જણાવ્યું હતું કે. ભાવનગરમાં

અગાઉ જ્ઞાનની પરખો વહેતી હતી, એવીજ જ્ઞાનની પરખ વર્તમાન કાલે પણ વહેતી થાય એ જરૂરી છે.

પ્રજ્ઞાચક્ર પૂજ્ય પંડિતશ્રી સુખલાલજી સંઘવીને ભારત સરકાર તરફથી થોડા સમય પહેલાં પદ્મ-ભુષણની પદવી એન થત કરવામાં આવી હતી અને આ રીતે ભારત સરકારે તેમના જ્ઞાનનું બહુમાન કર્યું છે એ જ રીતે આપણા વિદ્વાન પંડિત રત્નો શ્રી. દલસુખભાઈ માલવણિયા, જેઓ ભારતીય દર્શનોના એક પ્રખર વિદ્વાન છે અને જેમના જ્ઞાનનો લાભ લેવા માટે થોડા સમય પહેલાં અમેરિકાની યુનિવર્સિટીએ આમંત્રણ આપી તેમને ત્યાં બોલાવ્યા હતા, તેમનું સન્માન પણ તાજેતરમાં દિગંબર જૈન સંઘની બાણીતી સંસ્થા ‘વીર નિર્વાણ ભારતી’ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. પોતાનું સમગ્ર જીવન, જેમણે આપણા આગમ શાસ્ત્રોના અભ્યાસ અને સંશોધન અર્થે વ્યતીત કરેલું છે અને જેમણે સંપાદન કરેલું ‘ભગવતી સૂત્ર’ તાજેતરમાં મહાવીર જૈન વિદ્યાલય આગમ સમિતિ દ્વારા પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યું છે, તેમનું પણ આ રીતે ‘વીર નિર્વાણ ભારતી’ સંસ્થા દ્વારા સન્માન કરવામાં આવેલ છે. પિતાની માફક પંડિત બેચરદાસના પુત્ર રત્ન શ્રી. પ્રબોધ દોશી, જેઓ પણ આગમ શાસ્ત્રો અને ધર્મશાસ્ત્રોના એક પ્રખર અભ્યાસી છે, તેમને તાજેતરમાં અમદાવાદની શુજરાત સાહિત્ય સભા તરફથી, આ વરસનો શ્રી. રણજીત રામ સુવર્ણચંદ્રક અર્પણ કરવામાં આવ્યો છે. પંડિત શ્રી પ્રબોધભાઈએ યુરોપ અને અમેરિકા જઈ અભ્યાસ કરેલ છે. આપણા જૈન સમાજનું એક મહા સદ્ભાગ્ય છે કે, આપણને આવા મહાન પંડિત રત્નો સાંપડ્યા છે. શાસનદેવ તેઓને દીર્ઘ આયુષ્ય અર્પે અને સમાજને દૈરવણી આપતા રહે એવી શુભેચ્છા સેવીએ છીએ.

જૈન સમાજ વસ્તીની દૃષ્ટિએ બહુનાની સંખ્યા ધરાવે છે, પણ તે સાધન સંપન્ન અને કુશાલ બુદ્ધિ ધરાવતો સમાજ છે અને તેના દાનનો પ્રવાહ અસ્ખલિત રીતે વહા કરે છે. તીર્થ યાત્રા સંધે,

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો, ઉપધાનો, શાંતિ સ્નાત્રો અને બીજા આવા અનેક અનુષ્ઠાનોમાં આપણે અઢળક નાણું ખર્ચીએ છીએ અને આ બધું ખર્ચીત જ અનુમોદનને પાત્ર છે. કલકત્તા-સિદ્ધાચલ સંઘના સંઘપતિઓના સન્માન પ્રસંગે, અમદાવાદ મુકામે તા. ૧૪-૫-૧૯૭૪ના દિવસે શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈ લલભાઈએ તેમના વક્તવ્યમાં ટકોર કરી હતી, કે “મારે કહેવું જોઈએ કે એક અગત્યની બાબતમાં આપણે ઉપેક્ષા સેવીએ છીએ અને તે એ કે જૈન ભાઈ બહેનોને કામ ચડાવી તેમની સ્થિતિ સુધારવા અંગે આપણે દુર્લક્ષ સેવ્યું છે, હું આશા રાખું છું કે જૈન અગ્રેસરોનું આ તરફ ધ્યાન ખેંચાય અને આ ઉણપ પૂરી કરીએ.” શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈની આ ટકોર અત્યંત મહત્વની અને સમયસરની છે. આપણે આ મહત્વની વાત પ્રત્યે જરાએ લક્ષ્ય આપ્યું નથી. સ્થાનકવાસી સમાજનું આ બાબતમાં આપણે અનુકરણ કરવા જેવું છે. દુષ્કાળ અને બીધણ મોંઘવારીના આ સમયમાં, મધ્યમ વર્ગના લોકોની પરિસ્થિતિ બારે કફોડી થઈ ગઈ છે તેઓ હાથ લાંબો કરતાં ફોલ અનુભવે છે અને મનમાં જ સમસમીને બેસી રહેવું પડે છે. શ્રીમદ્ રાજ્યદ્રે ‘આત્મસિદ્ધિ’માં કહ્યું છે કે :

જ્યાં જ્યાં જે જે થોડું છે, ત્યાં સમજવું તેહ;
ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માર્થી જન એહ.
અર્થાત્ જે આત્માર્થી હોય તે જ્યાં જ્યાં જે જે કરવું ઘટે છે, તે તે કરે અને જ્યાં જ્યાં જે જે સમજવું ઘટે છે, તે તે સમજે; અથવા જ્યાં જ્યાં જે જે સમજવું ઘટે છે, તે તે સમજે અને જ્યાં જ્યાં જે જે આચરવું ઘટે છે, તે તે આચરે, તે આત્માર્થી કહેવાય. શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર (અધ્યયન ૨૯) માં કહ્યું છે કે વૈયાવૃત્યથી તીથ-કર નામ ગોત્ર કર્મ બંધાય છે ભગવતી સૂત્ર (શતક ૨૫-૭) માં વૈયાવૃત્યના દશ પ્રકારો સમ-બળ્યાં છે, જે પૈકી એક પ્રકાર છે, “સાહસ્મિય-વેયાવચ્ચે” અર્થાત્ સાધર્મિક એટલે સમાન ધર્મ

પળનારનું વૈયાવૃત્ય, પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અને અન્ય અનુષ્ઠાનોથી, જો સ્વર્ગ કે મુક્તિ નજીક આવતા હોય, તો વૈયાવૃત્યનું ફળ તો તેથી પણ અઢકું છે, એ વાત આપણા ધનવાન અને સાધન સંપન્ન ભાઈ બહેનોને સમજવાની અત્યંત જરૂર છે.

ભગવાન મહાવીરદેવની રાષ્ટ્રીય સ્તરે ઉજવાતી પચ્ચીસમી નિર્વાણ શતાબ્દી અંગે, માત્ર સ્વેતાંબર સંપ્રદાયના અમુક સાધુભગવતો અને શ્રાવકો તરફથી ભારે ઉઠાપોહ અને વાવટોળ ઉભો કરી, કાગળો વાઘ કરવામાં આવ્યો છે. ભારત સરકાર આ નિર્વાણ જયંતી મહોત્સવ ઉજવે તેમાં જૈન ધર્મનું કશું અહિત નથી, પરંતુ હિત સધાય છે, એ બતાવવા, મુંબઈના આગેવાન અને પ્રતિષ્ઠિત ખસો ઉપરાંત મહાનુભાવોની સહી સાથે તા. ૮-૧૧-૭૪ના ‘મુંબઈ સમાચાર’ પત્રમાં એક બહેર નિવેદનમાં સ્પષ્ટ રીતે જણાવ્યું છે કે “અમારું નમ્ર મનતવ્ય છે કે આ ઉત્સવમાં જેઓ, સહમત ન હોય તેઓ પોતાની રીતે આ પ્રસંગને ઉજવે, પણ જેઓ રાષ્ટ્રીય અને આંતર રાષ્ટ્રીય સ્તરે ઉજવવા ઇચ્છે છે, તેમના માર્ગમાં વિરોધ નાખવા કે અણ-છાજતો વિરોધ કરવો એ અયોગ્ય છે. આપણા ભાવિ માટે પણ હિતાવહ નથી. વળી જૈન ધર્મના કે ભગવાન મહાવીરના અનેકાન્તના મૂળભૂત અને મહાન સિદ્ધાંતથી સર્વદા વિરુદ્ધ છે. સહિષ્ણુતા અને સમતાએ જૈનધર્મનો મૂળભૂત પાયો છે શ્રીસંઘની શાન્તિ અને એકતા જળવી રાખવા આ ગુણોનો આદર સહુએ કરવો જ જોઈએ. તેથી વિરોધ કરી રહેલા વર્ગનું સહુ કોઈને વિરોધ બંધ કરવા અમારી નમ્ર વિનંતી છે અને આ પ્રસંગને પોતપોતાની મર્યાદા મુજબ, જેમને જે રીતે ઉત્સવ ઉજવવો હોય તે રીતે સહુ લબ્યતાથી ઉજવે અને જૈનધર્મનું ગૌરવ વધારે, એવું અમારું હાર્દિક નમ્ર નિવેદન છે.”

રાષ્ટ્રીય સ્તરે ઉજવાતા ઉત્સવના વિરોધીઓનું લક્ષ્ય, તાજેતરમાં સર્વોદય સંઘમાં આવે જ અટ-પટો સવાલ ઉભો થયેલો ત્યારે પૂ. વિનોબાજીએ તેનું નિવારણ કઈ રીતે કર્યું, તે પર દોરવા

કચ્છીએ છીએ.

સર્વોદય સેવા સ ઘે બિહારના આંદોલનમાં ભાગ લેવો કે ન લેવો, તેનો નિર્ણય ન થઈ શક્યો, એટલે બધા સભ્યો-આંદોલન તરફી અને આંદોલન વિરોધી પૂ. વિનોબાજી પાસે તોડ કઢાવવા ગયા પૂ. વિનોબાજીએ સૌને સંબોધતા કહ્યું, “આ ભગવાન મહાવીરની જયંતીનું વર્ષ છે આમાં ખંડનાત્મક કામ ન થવું જોઈએ. તેથી હું કરાવું છું કે જે કાર્યકર્તાઓને બિહારના આંદોલનમાં જવું હોય તેમને તેમ કરવાની છૂટ આપવી મહાવીર ભગવાનના જીવન મર્મ તરીકે સ્વાદ્વાદનું મહત્ત્વ પૂ. વિનોબાજીએ અનેકવાર કહ્યું છે. વિનોબા એને પોતાની રીતે ‘લી-વાદ’ કે ‘પણ વાદ’ કહે છે. આ પણ ખરું હોય, તે પણ ખરું હોય. આજ ખરું એવો આગ્રહ ન હોય. માટે કેઈ પોતાને ખરું લાગે તે કરે તેમાં અંતરાય રૂપ હિંસા આચરવી નહીં-આ વાત ખૂદ વિનોબાજીએ સર્વોદય સંઘના ભાઈ બહેનોને કહી હતી.

આ વાતમાંથી આપણે શ્વેતાંબર સંપ્રદાયના સાધુ ભગવંતો અને શ્રાવકો બોધપાઠ લઈએ. અહિંસા-સંયમ-તપની વાતો આપણે ધણી કરી, હવે આ વાતને આપણે આચરણમાં મુકતાં થઈ જઈએ. બુદ્ધે તેના શિષ્યોને પૂછ્યું ‘ઉત્તમ ભિક્ષુ કેણુ ?’ જવાબમાં પોતેજ કહ્યું છે, હૃત્ય સંયતો પાવ સંયતો-વાચાય સંયતો અર્થાત્ જેને હાથ પર કાબૂ હોય, (મનમાં જેમ આવે તેમ વગર વિચારે લાખી નાખવું) એ હાથનો અસંયમ સૂચવે છે) જેને પગ પર કાબૂ હોય અને જેને વાણી પર કાબૂ હોય-તે ઉત્તમ ભિક્ષુ છે. વાણી પર કાબૂ લાવવો એ ભારે કઠિન સાધના છે. મનમાં ક્ષોભ, આઘાત, પરિતાપ અને દુઃખ હોય, તો પણ તેનું પ્રદર્શન વાણીમાં તો નજ થવું જોઈએ-એ છે વાણી પરનો સાચો સંયમ. સત્ય હોય, પણ અપ્રિય શબ્દોમાં કહેવામાં આવે, તો તેમાં વાણી પરના કાબૂનો અભાવ છે.

રાષ્ટ્રીય સ્તરે ભગવાન મહાવીરની નિર્વાણ શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવાય છે, એ સાચો માર્ગ કે ખોટો માર્ગ છે, એ આખોયે પ્રશ્ન વાહિયાત અને બીનજરૂરી છે. ભારત સરકાર આવે ઉત્સવ ઉજવે, તેથી જૈનધર્મ લયમાં આવી જશે અગર ધર્મની આશાતના થશે, એવો ભય અસ્થાને છે. ભગવાન મહાવીરનું શાસન દીર્ઘકાળ પર્યંત ટકીજ રહેવાનું છે, એ નિર્વિવાદ વાત છે અને જૈનધર્મ તો નિત્ય અને શાશ્વત છે-આ બધું સમજનારાઓ પણ જો આવા કાલ્પનિક ભયો ઊભા કરે-તો આ બધું તો જળમાંથી અગ્નિ પ્રગટ્યા જેવું બેહુકું અને વિચિત્રજ કહેવાયને!

આપણા મતભેદો આપણે સાથે બેસી દફનાવી દઈએ અને સૌ સાથે સળી આ મહોત્સવ ઉજવણીમાં આનંદપૂર્વક ભાગ લઈએ, એજ અમારા કહેવાનો આશય છે, કેઈ એક પક્ષ સાચો અને બીજો ખોટો, એવી મેદી દૃષ્ટિ આ બધું લાખવા પાછળ નથી. બને પક્ષો ભિન્ન ભિન્ન દૃષ્ટિએ સાચા છે, એમ માની લઈ આપણે કુક્ષંપ, કલેશ અને મન દુઃખનો અંત લાવીએ. આમ નહિ થાય અને આપણે અંદરો અંદર બઘડવાનું ચાલુજ રાખશું, તો આપણો શ્વેતાંબર સંપ્રદાય થોડા વરસોમાં છિન્નભિન્ન થઈ જશે અને તે માટે આપણી ભાવિ પેઢી, આપણા સૌને જવાબદાર ગણશે. શાસનદેવ સૌને સદ્ગુણિ આપે!

પ્રસ્તુત મંડળ વિધાનમાં જે સમીક્ષા કરવામાં આવી છે, તેના શબ્દો સામે ન જોતાં, એ શબ્દો પાછળ રહેલી ભાવનાનો વિચાર કરવા અમે અમારા વાચકોને પ્રાર્થના કરીએ છીએ. અંતમાં અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે.—

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પરહિત
નિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।
દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વં
સુખી ભવન્તુ લોકાઃ ॥

ભગવાન મહાવીર

ભગવાન મહાવીરના જીવન વિષે સમજતાં પહેલાં, એમના જન્મ સમયે આ દેશમાં કેવી પરિસ્થિતિ પ્રવર્તતી હતી, તે સમજવું જરૂરી છે, ભગવાન મહાવીરનું કાન્તદર્શી જીવન સમજવા માટે આ વસ્તુ મહત્વની છે.

એ સમય કેવળ બૌદ્ધિક જડતા અને શુષ્ક ક્રિયા-કાંડોથી ભરેલો હતો. બ્રાહ્મણ વર્ગની સત્તા સર્વોપરી હતી. બધા ધર્મો અને તત્ત્વોનો ફાર વેદમાં સમાઈ જતો. વળી વેદોનો ઇન્કાર પણ માત્ર બ્રાહ્મણ લોકોનો જ હતો. શૂદ્ર અને અત્યંત જ વર્ગના લોકોની વિહંગનાનો કોઈ પાર ન હતો. ગુલામ પ્રથા તે વખતે મોટા પ્રમાણમાં હતી. ચંદનબાળા જેમને ભગવાને છત્રીસ હજાર સાધ્વીઓનું નેતૃત્વ પદ સોંપ્યું હતું, તેનું પણ એ યુગમાં ગુલામ તરીકે ચોટામાં વેચાણ થયું હતું. એ વખતે હિંસાનું ફર તાંડવ ચાલી રહ્યું હતું. યજ્ઞમાં જીવતા પશુઓનો હોમ થતો અને યજ્ઞો કરાવનારને, યજ્ઞોની ક્રિયા કરાવતાં બ્રાહ્મણો સ્વર્ગની લાલચ આપતા. એક રાજ્ય અથવા રાજ્યોથી હુમલાં ભાયલીત રહેતું. અવારનવાર યુદ્ધો થતાં અને યુદ્ધમાં થતી હિંસાને હિંસાની દૃષ્ટિએ જોવાને બદલે, એમ માનતાં કે યુદ્ધમાં મરનારાઓને સ્વર્ગ પ્રાપ્ત થાય છે. નારી જાતની અવહેલનાનો કોઈ પાર ન હતો. પુરુષનું મૃત્યુ થતાં તેની પત્નીને, ફરજિયાત ચિતામાં જીવતા બળીમરી સતી થવાની ફરજ પડતી. પત્નીનું મરણ થતાં, ખૂટની જોડી બહાવવાની માફક પતિરાજે તુરંત જ લગ્ન કરી લેતા. પુરુષ જાત પોતાની લેગેરછા તૃપ્ત કરવા અનેક પત્નીઓ રાખી શકતો હતો. રાજ્યોના અંતઃપુરમાં અનેક રાણીઓ હોવા છતાં કોઈ સુદર સ્ત્રીને જીવે કે તેને પોતાના અંતઃપુરમાં તેડી મંગાવતો. નારી પ્રત્યેનો વર્તાવ, તે જાણે

લેવો મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

નરનું રમકડું હોય તેવો તુચ્છ હતો. ધનવાન લોકો પણ અનેક ગુલામો, દાસદાસીઓ, પશુઓ, મોટા પ્રમાણમાં ખેતીની જમીનો રાખી શકતા હતા. એકબાજુ રિક્તસિદ્ધિનો કોઈ પાર ન હતો, તો બીજાબાજુ ભીષણ ગરીબાઈ હતી.

જન્મ અને બાલ્યાવસ્થા

મગધદેશ કે જે અત્યારે બિહાર પ્રાંતથી ઓળખાય છે, ત્યાંના ક્ષત્રિયકુંડ નામે શહેરમાં (ક્ષત્રિય-કુંડ એ વૈશાલીનું એક પરું હતું એમ પણ કેટલાક લોકો માને છે. ભગવાનના જન્મ દિવસે, આજે પણ વૈશાલીમાં મોટો ઉત્સવ ઉજવવામાં આવે છે. વૈશાલી હાલ તો એક નાનકડું ગામડું હોવા છતાં, આ ઉત્સવમાં દૂર દૂરથી એક લાખથી પણ વધુ સ્ત્રી પુરુષો ભાગ લેવા આવે છે) આજથી ૨૫૭૧ વર્ષ પૂર્વે ચૈત્ર સુદ ત્રયોદશીના દિવસે નથ વંશીય ક્ષત્રિયકુળમાં, સિદ્ધાર્થ રાજાની રાણી ત્રિશલાદેવીએ એક અતિ લગ્ન અને તેજસ્વી બાળકને જન્મ આપ્યો, જેનું નામ વર્ધમાન પાડવામાં આવ્યું. પાછળથી તેઓ 'મહાવીર' નામથી પ્રસિદ્ધ થયા. બાળક માતાના ગર્ભવાસમાં આવ્યા પછી કુટુંબમાં, રાજ્યમાં ધનધાન્ય અને આનંદમાં વૃદ્ધિ થવા લાગી, તેથી તેમનું નામ વર્ધમાન રાખવામાં આવ્યું. વર્ધમાનને એક મોટાભાઈ અને બહેન હતા, જે નંદિવર્ધન અને સુદર્શના નામે પ્રસિદ્ધ છે.

વર્ધમાનનું તેજ નાનપણથી જ અપાર હતું. માતાના ગર્ભમાં હતાં ત્યારે સાતમે સહિને માતાને હલન ચલનથી કષ્ટ ન થાય તે માટે, ગર્ભમાં સ્થિર રહ્યાં. પરંતુ તેથી ત્રિશલા માતાને અમંગલની શંકા થઈ અને પોતે તેમજ સમગ્ર રાજકુટુંબ શોકમાં ડૂબી ગયું જ્ઞાન વડે ગર્ભાવસ્થામાં ભગવાને આ બાણ્ય અને જગતના અમગ્ર જીવોને પ્રેમથી

તારવા માટે જે મહાન વિભૂતિ આ અવનિ પર જન્મ લેવાની હતી, તેણે તે જ વખતે નિશ્ચય કર્યો કે ‘માતા પિતાની જીવિત અવસ્થામાં હું દીક્ષા નહિ લઉં.* જગતના જીવો માત્ર પ્રત્યે જેમના હૃદયમાં કરુણા, કૌમળતા અને અનુકંપા હોય, તેવી મહાન વિભૂતિને પોતાના માતાપિતા પ્રત્યે કેવા સદ્ભાવ અને લાગણી હશે, તેનો ખાલ, આ વસ્તુમાંથી મળી શકે તેમ છે.

વર્ધમાનનાં શરીરનો બાંધો મજબુત અને માપસર હતો. તેમના મનમાં મેલ ન હતો અને પેટમાં પાપ ન હતું. લયને તો તેઓ સમજતાં જ નહિ. તેમને શાળામાં ભણવા મોકલ્યાં, પણ શુરુ તો તેમનું જ્ઞાન જોઇને અભયમ થઇ ગયા. માતા પિતાના તેઓ પરમ ભક્ત હતા વડીલ બંધુ પ્રત્યે તેમને અપૂર્વ સદ્ભાવ હતો.

વર્ધમાન મહાવીર

આઠ વર્ષની ઉંમરે વર્ધમાન, શહેરની બહાર બીજા છોકરાઓ સાથે ‘તિલ્લસક’ની રમત રમતા હતા. આ રમતમાં જે હારે તેને પીઠ પર લઇને દોડવાનું હોય છે તે વખતે એક દેવ બાળસ્વરૂપ લઇને ત્યાં રમવા આવ્યા, અને રમતમાં હારી જતા પેલા દેવે વર્ધમાનને પોતાની પીઠ પર ચડાવ્યાં. દેવે પછી તરત જ પોતાની શક્તિથી સાત તાડ જેટલું પોતાનું શરીર ઊંચું કર્યું. વર્ધમાને આ માયા સ્વરૂપને સમજી લઈ, પોતાની મુકડી જોરથી પેલા બાળક સ્વરૂપમાં રહેલા દેવને મારી, એટલે દેવે પોતાનું મૂળ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવું પડ્યું. દેવે કહ્યું કે, ‘વર્ધમાન! તમે ખરેખર મહાવીર છો.’ તે પછીથી વર્ધમાન

‘મહાવીર’ નામે ઓળખાવા લાગ્યા.

મહાવીરનું ગૃહસ્થી જીવન અને દીક્ષા

શ્રી વર્ધમાને, સમરવીર નામનાં એક મહા સામન્તની પુત્રી યશોદા સાથે લગ્ન કર્યાં હતા. દીગમ્બર સંપ્રદાય એમ માને છે કે શ્રી વર્ધમાને લગ્ન નહિ કરેલાં, ત્યારે શ્વેતામ્બર સંપ્રદાય લગ્ન કર્યાં હોવાનું માને છે યશોદા સાથે લગ્ન કર્યાં પછી, દીક્ષા લીધા પહેલાં કે પછી તેઓ મૃત્યુ પામ્યા તેનો કોઈ ચોક્કસ ઉલ્લેખ જોવામાં આવતો નથી. માતા પિતાના સ્વર્ગગમન પછી, ૨૮ વર્ષની ઉંમરે વર્ધમાને દીક્ષા લેવાનો નિર્ણય જાહેર કર્યો, પરંતુ વડીલ બંધુની ઇચ્છાનુસાર વર્ધમાન વધુ બે વર્ષ સંસારમાં રહ્યાં. ૩૦ વર્ષની ઉંમરે ક્ષત્રિયકુંડની ઇશાન દિશાએ આવેલા ‘જાતખંડ’ના ઉદ્યાનમાં આવેલા, એક અશોકવૃક્ષની નીચે આભૂષણો ઉતારી, પોતે જ પોતાનાં હાથે પંચમુષ્ટ લોચ કર્યો. અને પ્રતિજ્ઞા કરી કે, ‘હું સમજાવ સ્વીકારું છું અને બધા સાવધ યોગનો ત્યાગ કરું છું. આજથી જીવન પર્યંત હું માનાસિક, વાચિક તથા કાયિક સાવધ યોગમય આચરણ કરીશ નહિ, કરાવીશ નહિ, અગર કરન રને અનુમોદન આપીશ નહીં.’

મહાવીરની સાધના અને તપોમય જીવન

દીક્ષા લીધા પછીનાં સાડા બાર વર્ષો ભગવાન મહાવીરે એક મહાન તપસ્વી તરીકે ગણ્યાં છે. આ વર્ષો દરમિયાન, માત્ર ૩૪૯ દીવસો તેમણે આહાર વાપર્યો છે અને બાકીના તમામ દિવસોએ તેમણે નિર્જળા ઉપવાસો કર્યાં છે. મહાવીરનાં

* શ્રીમદ્ આચાર્ય હરિભદ્રસૂરજીએ (હરિભદ્રગણ- ૨૫/૬) ૨૫૯ રીતે કહ્યું છે કે, :-

સર્વપાપનિવૃત્તિર્થ સર્વથૈષાસતાં મતા । ગુરુદ્વેગકૃતોડત્યન્તં નેયં ન્યામ્યોપપચતે ॥

અર્થાત્ શ્રી કે પુરુષ, જે વ્યક્તિ તમામ પ્રકારનાં પાપોથી નિવૃત્ત થવા કચ્છે છે, તે પ્રારભમાં જ જે પોતાનાં વડીલ એવા માતા પિતાને ઉદ્વેગ કરનારાં થાય, તો તે વ્યક્તિમાં પાપ નિવૃત્તિની વૃત્તિ માનવી એ એ ન્યાયી રીતે ધટતું નથી.

તપોમય જીવન અંગે, આચારંગ સૂત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, “ભગવાન મહાવીરે ઉદ્ધમવંત ધર્મ, સંસારના દુઃખ સમજી, પ્રવજ્યા લીધી તેજ દિવસે, હેમંત ઋતુની કડકડતી ઠંડીમાં તેઓ ચાલી નીકળ્યાં. ઠંડીમાં વસ્ત્ર વડે શરીર ન ઠંડવાનો તેમનો દૃઢ સંકલ્પ હતો. જીવન પર્યંત કંઠણમાં કંઠણ મુરકેલીઓ પર વિજય મેળવનાર ભગવાન માટે તે ઉચિતજ હતું. અરણ્યમાં વિહરતા ભગવાનને, નાના મોટા અનેક જંતુઓએ ચાર મહિના સુધી ત્રાસ આપ્યો અને એમના લોહી તથા માંસ ચુર્યાં. ટાઢના કારણે કોઈ દિવસ તેમણે હાથની મુઠી કે અઢબ વાળી નથી. વસ્ત્ર વિનાના હોવાથી ટાઢ, તાપનાં તીવ્ર સ્પર્શો ઉપરાંત તૃણનાં કઠોર સ્પર્શો તથા ડાંસ મચ્છરના કારમા ડંખો ભગવાને સહ્યા હતા.”

ભગવાને પોતાને માટે તૈયાર કરેલું હોજન કઠી લીધું નહોતું, કારણકે તેમ કરવામાં તેઓ કર્મનો બંધ સમજતાં. પાપ કર્મ માત્રનો ત્યાગ કરતાં, ભગવાન નિર્દોષ ખાનપાન મેળવીને તેનો ઉપયોગ કરતા. રસોમાં તેઓ કઠી લલચાતા નહિ અને ચોખા, ચાથવો અને ખીચડી લૂખા ખાઈનેજ નિર્વાહ કરતા. ભગવાન રોગથી અસ્પૃષ્ટ છતાં, પેટ ઊંચું રાખીને આહાર લેતા અને કઠી ઔષધ ન લેતા. શરીરનું સ્વરૂપ સમજીને ભગવાન તેની શુદ્ધિ અર્થે જીલાબ, વમન, વિલેપન, સ્નાન, દંત પ્રક્ષાલન ન કરતા.

મહાવીર-તત્ત્વજ્ઞ અને ક્રાંતિકાર

મહાવીર મહાન ચિંતક, વિચારક, તત્ત્વજ્ઞ અને ક્રાંતિકાર હતા. ભગવાન મટે તપ કોઈ નવી શોધ નહોતી. ભગવાનનાં સત્તાવીસ ભવો પૈકી, પચીસમા નંદન રાજના ભવમાં, દીક્ષા લીધા બાદ શેષ જીવનમાં એક લાખ વર્ષ સુધી, માસખમણના પારણે માસખમણની તપશ્ચર્યા ચાલુ રાખી હતી. પરંતુ અંતિમ ભવમાં, સાડા બાર વર્ષનું જે ઉંમર તપ કયું, તેમાં વિશેષતા એ હતી કે તપને,

દૈહિકમનને અને કાયા કલેશને આચરતા રહી, તેમાં આંતરશુદ્ધિ-જીવનશુદ્ધિની દૃષ્ટિ ઉમેરી હતી. સુપ્રસિદ્ધ દિગંબર તાર્કિક સમંતભદ્રે આ વાતનો નિર્દેશ કરી લખ્યું છે કે, ભગવાનનાં કઠોર તપની પાછળ જીવન વિષે ઊંડા ઉતરી શકાય અને જીવનનો અંતર્મૂલ ફેંકી દઈ શકાય, એ ધ્યેય હતું. એક લાખ વર્ષ સુધીના માસખમણ કરતાં, આવું સમજણ પૂર્વકનું અને ઉચ્ચ ધ્યેયવાળું તપ વધુ સફળ પૂરવાર થયું. આ દૃષ્ટિએ જ જૈન શાસ્ત્રોએ કહ્યું છે કે, બાહ્ય તપ જો આકર્ષ્યતર તપની પુષ્ટિ અર્થે થતું હોય, તો જ તેના સાચા મૂલ્ય છે. ભગવાન મહાવીરે આ દૃષ્ટિએ જ, તામલી તાપસ અને પૂરણ જેવા તાપસોને, તેઓનાં અતિ ઉચ્ચ અને દીર્ઘકાળ પર્યાંતના તપને પણ મિથ્યા તપ કહેલ છે.

ભગવાન મહાવીરે આપણને તત્ત્વવિદ્યા આપી છે, જેમાં બધાં તત્ત્વો પાંચ દ્રવ્યોમાં - ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, જીવાસ્તિકાય અને પુદ્ગલાસ્તિકાયમાં ગોઠવ્યાં છે. જીવ (વદામાં સમસ્ત જીવોને દ્રવ્ય, અદ્રવ્ય, એકેન્દ્રિય, બે ઇન્દ્રિય, ત્રિઇન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય તેમજ દેવ, નારકી, મનુષ્ય ઇત્યાદિ જીવોનું જ્ઞાન આપ્યું છે. (વશ્વવિદ્યાના શાસ્ત્રમાં નરકના પ્રકારો, દેવલોકના પ્રકારો, નક્ષત્રો, ગ્રહો, સૂર્ય, ચંદ્ર વગેરેનું જ્ઞાન આપ્યું છે.

એક મહાન ક્રાંતિકાર તરીકે, અહિંસા-સત્ય-અસ્તેય અને અપરિગ્રહનાં ચાર મુખ્ય વ્રતો ઉપરાંત ‘બ્રહ્મચર્ય’ (ભગવાન મહાવીરના સમય સુધી અપરિગ્રહ વ્રતમાં બ્રહ્મચર્યનો સમાવેશ થતો)નું સ્વતંત્ર પાંચમું વ્રત ઉમેરી, એ સમયમાં બ્રહ્મચર્યને અંગે સમાજમાં ઘુસી ગયેલી શિથિલતાને દૂર કરી. ક્રિયાવાદ, અક્રિયાવાદ, વિનયવાદ. અજ્ઞાનવાદ એવા અનેકવાદો હતા. ભગવાને ‘અનેકાન્તવાદ’નો સિદ્ધાંત સમજાવ્યો અને આ બધા વાદોનું સમન્વય કયું અનેકાન્તવાદ એટલે નય અને પ્રમાણનો મેળ. વિષય ગમે તે હોય, પણ તેને જોવાની, (વચારવાની, સમજવાની પદ્ધતિ તો એકજ છે, તે પદ્ધતિ અને-

કાન્તવાદની. અનેકાન્તવાદ એટલે જૈનતત્ત્વનો આત્મા કઈ વસ્તુ કેવી અપેક્ષાએ સ્વીકારવી, કેવા રૂપે માનવી અને દેશ કાળને લક્ષમાં લઈ કયા અંશે કેટલે દરજ્જે ફેરફાર કરવો- તે બધું વિચારવાનું અને નિર્ણય કરવાનું શસ્ત્ર- એ જ અનેકાન્તવાદ. એ યુગમાં લોકોમાં એક એવી માન્યતા હતી કે, નારી જાતિને શાસન અને ધર્મચરણનો અધિકાર જ નથી. તીર્થંકર મહાવીરે, નારી જાતિ અંગે પરિવર્તી રહેલી આવી શૌચનીય પરિસ્થિતિ માટે પડકાર કર્યો અને ઘેષણ કરી કે, પુરુષ અને સ્ત્રીનાં આત્મા વચ્ચે કોઈ ભેદ નથી. મુક્તિ દેહની નથી થતી આત્માની થાય છે. ભગવાને બોલ્યું કે પુરુષની અપેક્ષાએ સ્ત્રી વિશેષ તેજસ્વી અને નિષ્ઠાવાન પૂરવાર થાય છે. નારીની યોગ્યતા પુરુષ કરતાં જરાએ ઉતરતી નથી, એ વાત એ યુગમાં થઈ ગયેલી તેજસ્વી નારીઓ- ચંદનખાળા, મુગાવતી, ચેલણા, જયંતી, મુલસા વગેરેનાં જીવન પરથી સ્પષ્ટ થઈ જાય છે. ભગવાન મહાવીરે અતુલિય સંઘની સ્થાપના કરતી વખતે, શ્રમણી સંઘનું નેતૃત્વ પદ ચંદનખાળા સાધ્વીજીને સોંપ્યું- એ હકીકત નારી જાતિમાં રહેલી વ્યવસ્થા શકિતનું સૂચક છે. આવું ક્રાંતિકારક પગલું ભરી, ભગવાન મહાવીરે નારીની (વધમ પરિસ્થિતિને દૂર કરી દીધી. યજ્ઞમાં થતી હિંસા અને યુદ્ધો અંગે ભગવાને વિરોધ કર્યો. ‘અહિંસા પરમે ધર્મ’નું સૂત્ર પ્રજાને આપ્યું. વેદના પ્રખર પાંડતો શ્રી ગોતમ ઇન્દ્રભૂત વગેરે સાચી હકીકત સમજતાં ભગવાનનાં શિષ્યો બની ગયા.

ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ

ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ, જૈન ધર્મના આગમ સૂત્રો જેવા કે આચારંગ સૂત્ર, ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર, દશવૈકાલિકસૂત્ર, ભગવતીસૂત્ર ઇ. માં જાળવી રાખવામાં આવેલ છે. આ ઉપદેશનો મુખ્ય સાર નીચે મુજબ છે:-

(૧) ‘જીવો અને જીવવા ઘો.’ કારણકે જીવ માત્રને આયુષ્ય પ્રિય છે. સર્વ જીવો સુખના

અભિલાષી છે. દુઃખ સૌ કોઈને પ્રતિકૂળ છે. મરણ સૌને અપ્રિય છે સર્વ જીવોને જીવવું પ્રિય છે, માટે કોઈ જીવને હણવો નહિ કે દુઃખ દેવું નહિ.

(૨) આત્મ વિકારમાં જાતિ કે કુળની મહત્વતા નથી, શુણ્યની જ મહત્વતા છે. ચંડાળ કુળમાં જન્મેલ પણ આત્મકલ્યાણ સાધવાનો અધિકારી છે.

(૩) લોગોમાં તૃપ્તિ નથી, જડમાં કયાંય સુખ નથી. અહિંસા, સંયમ અને તપના માર્ગે જ સાચું અને શાશ્વત સુખ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

(૪) જો લોગસ્સેસજ્જન ચરં અર્થાત લોકવાદને અનુસરેલો નહિ. દુનિયાની દેખાદેખી કરશે નહિ.

(૫) અહિંસા એજ પરમ ધર્મ છે.

(૬) આત્માજ આત્માનો મિત્ર છે અને સ્વબળવડે જ આત્મા, પરમાત્મા બની શકે છે.

(૭) આત્મ બલિદાન એજ સાચો યજ્ઞ છે. બહારનો યજ્ઞ એ દ્રવ્ય યજ્ઞ છે. અંતરનો યજ્ઞ એજ સાચો યજ્ઞ છે.

(૮) ધર્મ એ સામાજિક રૂઢ નહિ, પણ વાસ્તવિક સત્ય છે. સાંપ્રદાયિક ખાલ ક્રિયાકાંડ પાળવાથી મોક્ષ પ્રાપ્ત ન થઈ શકે, પણ સત્ય ધર્મનાં સ્વરૂપમાં આશ્રય લેવાથી પ્રાપ્ત થાય છે ધર્મમાં મનુષ્ય અને મનુષ્ય વચ્ચેનો ભેદ સ્થાયી રહી શકતો નથી.

(૯) ‘ક્રિયા કરવાની શરૂઆત થઈ, એટલે કમં બંધનની દૃષ્ટિએ કરાઈ ચૂકી’ એ સિદ્ધાંત સામે વિરોધ દાખવી, ભગવાનના જમાઇ જમાલિ અને પુત્રી પ્રિયદર્શના, ભગવાન મહાવીરના શ્રમણ સંઘમાંથી છૂટા પડ્યાં, પણ ભગવાને તે અંગે ચર્ચા, દલીલ ન કરતાં માત્ર મૌન જ સેવ્યું. પોતાના વિચારોનો આગ્રહ રાખી, તે અન્ય પર ઠોકી બેસાડવા એ એક પ્રકારની હિંસા છે.

ભગવાન મહાવીરની પચીસોમી નિર્વાણ જયંતિ રહ્યું છે, તેનું નિવારણ ભગવાન મહાવીર નિર્દેશેલા મ.ગે. જવામાં રહેલું છે. ભગવાન મહાવીર પોતાના આચાર્ય સાથે અહિંસાનો ઉપદેશ આપી, સમગ્ર માનવ જાત પર મહાન અનુગ્રહ કર્યો છે. આવી વિભૂતિની પચીસોમી નિર્વાણ જયંતિ ઉત્સવ ભારત સરકાર રાષ્ટ્રીય સ્તરે ઉજવે, તે બધી રીતે યથાર્થ અને સુસંગત છે. આ પરિવ્રત પ્રસંગે, આપણે સૌ ભગવાને આપેલા ઉપદેશનું ફરી ફરી સ્મરણ કરીએ, અને એ મ.ગે. જવા પ્રબળ પુરુષાર્થ કરીએ એજ અર્થપો અને અનિશ્ચિતતાનું વાતાવરણ છવાઈ અભ્યર્થના !

વિશ્વનો એક અમુલ્ય ચિત્રગ્રંથ

તીર્થંકર ભગવાન શ્રી મહાવીર-ઉપ ચિત્રોનો સંપૂટ. સંપાદક અને સંયોજક : સાહિત્ય કલારત્ન મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ. ચિત્રકાર શ્રી. જોડકુળદાસ કાપડિયા પ્રકાશક : જેન ચિત્રકલા નિદર્શન, C/O. જે. ચિત્તરંજન એન્ડ કંપની, ૩૧૨ એકર ભવન, ન્યુ મરિન લાઇન્સ, મુંબઈ નં. ૨૦. પ્રથમ આવૃત્તિ મૂલ્ય રૂ. ૬૧/-

પૂ. યશોવિજયજી મહારાજ સાહેબે બાલ્યવયે જ ભગવાન મહાવીરનાં જીવનને સ્પર્શતાં પ્રસંગોને ચિત્રો દ્વારા સાકાર સ્વરૂપ આપવાનું સ્વપ્ન સેવેલું અને એ સ્વપ્ન આ ચિત્ર સંપૂટ દ્વારા સાકાર થયેલું સ્પષ્ટ રીતે જોઈ શકાય છે. ભગવાન મહાવીરની પચીસોમી નિર્વાણ શતાબ્દીના અપૂર્વ પ્રસંગે, જે ચિત્રો પ્રગટ થયેલ છે, તેવા ચિત્રો પચીસો વર્ષ દરમિયાન ક્યારેય પણ પ્રકાશિત થયા હોવાનું બાણવામાં આવેલ નથી. પ્રસ્તુત ચિત્રગ્રંથ મુનિરાજશ્રીની અનેક વર્ષોની સાહિત્યોપાસનાની અપૂર્વ સિદ્ધિરૂપ પૂરવાર થયેલ છે જેન તેમજ જેનેતર સૌ કોઈ માટે, આ અમૂલ્ય ગ્રંથ, ભગવાન મહાવીરનું જીવન સમજવા માટે અનેક આગમોની ગરજ સારે એવો છે. એક એક ચિત્ર જોતાં, ભગવાનનાં જીવન વિષે અવનવા ભાવો આપણા મનમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને ચિત્તમાં આનંદનો ધોધ ઉછળે છે. ગુજરાતના કલાશુરુ અને ભારતના સુવિખ્યાત ચિત્રકાર શ્રી. રવિશંકર રાવળે, આ ગ્રંથની પ્રથમ કરતાં સાચું જ કહ્યું છે કે, “વિશ્વવિભૂતિ શ્રી મહાવીર સ્વામીના જીવનનો સચિત્ર ગ્રંથ પ્રજા સમક્ષ મૂકવા માટે મારા અભિનંદન. વિશ્વના શ્રેષ્ઠ પ્રકાશનોની બરોબરી કરી શકે તેવો આ ચિત્ર સંપુટ છે. આ ગ્રંથ જગતના એક મહાપુરુષની પ્રકાશવંતી દિવ્ય જ્યોત બની રહે છે.”

ગ્રન્થારંભે ભગવાન મહાવીરના બોધ વચનો સમજાવવામાં આવેલા છે. તે પછી કાગળ પર કોતર કામ કરીને નક્કીદાર બનાવેલી કલા કૃતિમાં નવકાર મંત્ર મૂકવામાં આવેલ છે. ભગવાન મહાવીરના જીવનને સ્પર્શતાં આ ચિત્રોની સાથે એક બાણ અંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિન્દી ભાષામાં ટૂંકી સમગૃતિ આપવામાં આવેલ છે. બધા ચિત્રો ઉપરાંત ભગવાનના પૂર્વ જીવોને સંક્ષેપમાં દર્શાવતું એક ભવ્ય ચિત્ર પણ રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

ગ્રન્થને અંતે ભગવાનના વિહાર અને ચોમાસા અંગેનો, એક પરિચય કોષ પણ સામેલ કરવામાં આવેલ છે. આમ આ ગ્રન્થ સર્વાંગ સુંદર અને અજોડ બન્યો છે. આ ગ્રન્થ માટે લોકોની એટલી બધી માંગ આવી કે, તેની પ્રથમ આવૃત્તિની તમામ નકલો ટૂંક સમયમાં જ ખલાસ થઈ ગઈ. બીજી આવૃત્તિ છપાઈ રહી છે. આવા અદ્વિતીય અને મૂલ્યવાન ગ્રંથ માટે પૂજ્ય મુનિશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ સાહેબને જેટલા ધન્યવાદ અને અભિનંદન આપીએ તેટલા ઓછા છે.

શા પ રી આ

: યનાવનારા :

- * બાજીસ
- * લાઈફ ઓટસ
- * ટગ્ગ
- * ફ્રેજ્સ
- * પોન્ટુ-સ
- * મુર્ચીંગ બોયઝ
- * બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે.....

શીપ
બીલ્ડર્સ

અને

એન્જનીયર્સ

: યનાવનારા :

- * રોલોંગ શટર્સ
- * ફાયરમુફ ડોર્સ
- * રોડ રોલર્સ
- * બહીલ બેરોઝ
- * રેફ્રિજરેટર હેન્ડ કાર્ટ્સ
- * પેલ ફ્રેન્સીંગ
- * સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે.....

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ.

ચેરમેન : શ્રી માણિકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર : શ્રી અમૃતલાલ ભાણુભાઈ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ એક્સિઝ અને શીપયાડ
શીવરી ફોર્ટ રોડ,
મુંબઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧/૬૨

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુંબઈ.

એન્જનીયરીંગ વર્ક્સ અને એક્સિઝ
પરેલ રોડ, કેસલેન,
મુંબઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૩૬૫૦૬૭, ૩૭૪૮૬૪

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુંબઈ.

वन्द्य स्तुतिपाठः

रचयिता-पं० हेमचन्द्रविजयो गणिः ।

अहं हृदयाम्भोजे, स्मरामि नित्यं स्फुरत्प्रभावाढ्यम् ।
 लोके परमं मन्त्रं, निगमागम सारभूतन्तत् ॥
 अहं यस्य हृदब्जे, प्रकाशते सूर्यवत्सदा मन्त्रम् ।
 सर्वातिशायि सौख्यं, स्वयमेवोपैति तं त्वरितम् ॥
 विदिताखिलार्थनिकरः, सुखरमहितः श्रुतामृताम्बुधरः ।
 व्यपगत कर्म कलाङ्को, विराजते सम्भवेशानः ॥
 हंसायते पदाब्जे, यस्या मरराज मौलि मुकुटालिः ।
 सिंहायतां सदा मे, मनोगुहायां जिने विशः ॥
 जानन्नपि यो वीरं, प्रश्नान् पप्रच्छ भव्यबोधार्थम् ।
 भवतात्स इन्द्रभूति भूत्यै जगदेकरित निरतः ॥
 सर्वसमीहितकार्यं, सिद्धयति यन्नाम मन्त्रजापेन ।
 श्री वीरादिम गणभृत्, तनोतु भद्रं स योगिवरः ॥
 यदधि श्रयणाद्धंसः, पयोविभागे विवेक वाञ्छातः ।
 वाग्वादिनी ममा ऽसौ, मनोमरालं हृयधि श्रयतु ॥
 सत्सन्नि धान विषयां, श्रुत्वा कीर्तिं तवेह सम्प्राप्तः ।
 तां सत्यापय मात श्वेतसि मम सन्निधायाऽऽशु ॥
 यद् गुणगणसंस्मरणाद् विरमति नाद्यापि धीमतां निकरः ।
 नैका नध्यं गुणाढ्यो जयत्यसौ नेमिसूरीशः ॥
 श्रीपाद लिप्तनगरे, कारितवान् यो निजोपदेशेन ।
 श्री केसरिया चैत्यं जयतादमृत स सूरिवरः ॥

(भं. २०२८नी आर्यीर्मा इशेल भंगनायदणुना श्लोकोऽस्मिन्)

દેહીધ્યમાન પ્રભાવથી સમૃદ્ધ, લોકમાં શ્રેષ્ઠ મંત્રરૂપ આગમ અને નિગમના સારરૂપ શ્રી ‘અહુ’ ને હંમેશા હૃદયકમળમાં હું સ્મરું છું ૧

‘અહુ’ એ મંત્ર સૂર્યની જેમ જેના હૃદયકમળમાં પ્રકાશિત થાય છે, તેને સર્વશ્રેષ્ઠ સુખ જલ્દીથી પોતાની મેળે જ પ્રાપ્ત થાય છે. ૨

કેવળજ્ઞાનવડે સઘળા પદાર્થ સમુદાયને બાણનાર, ઇન્દ્રોથી પૂજાયેલ, શ્રુતરૂપી અમૃતને વરસાવવામાં મેઘ સમાન, કર્મરૂપી કલંકથી રહિત શ્રી સભવાય ભગવાન વિશેષ પ્રકારે શોભે છે. ૩

જેમના ચરણકમળમાં ઇન્દ્ર મહારાજના મસ્તક ઉપર રહેલા મુગટની પંક્તિ હંસની જેમ શોભે છે તે વીસમા શ્રી મુનિસુવત-સ્વામી ભગવાન મારી મનરૂપી ગુફામાં હિંદુની જેમ વિરાજમાન થાવ. ૪

બાણવા છતાં પણ બળ્યજીવોના બોધને માટે જેમણે શ્રી વીર પરમાત્માને પ્રશ્નો પૂછ્યા તે જગતનું એકાન્ત હિત કરવામાં તત્પર શ્રી ગૌતમજણધર ભગવાન આત્મિક ઐશ્વર્યને માટે થાવ. ૫

જેમના નામરૂપી મંત્રના બાપથી સર્વ ઇચ્છિત કાર્યો સિદ્ધ થાય છે તે વીર પરમાત્માના પ્રથમ ગણધર શ્રી યોગિવર ઇન્દ્રભૂતિ ભગવાન કહ્યાણુનો વિસ્તાર કરો. ૬

જેમના અધિશ્રમણથી પક્ષી એવો હંસ પણ નીર અને ક્ષીરના વિભાગમાં વિવેકવાળો થયો તે વાગ્માદિની શ્રી સરસ્વતીદેવી મારા મનરૂપી રાજહંસનો આશ્રય કરો એટલે મનરૂપી હંસ ઉપર વાસ કરો. ૭

તમે ‘સત્’નું સન્નિધાન કરો છો એવી તમારી કીર્તિને સાંભળીને હું અહીં તમારી પાસે આવ્યો છું તો મારા ચિત્તમાં જલ્દીથી સન્નિધાન કરીને હે સરસ્વતીમાતા ! તમારી તે કીર્તિને સ્તુત્ય કરો. ૮

પંક્તિ પુરુષોનો સમુદાય જેમના ગુણ સમુદાયને યાદ કરતાં આજ પણ અટકતો નથી તે અનેક અમૂલ્ય ગુણોથી સમૃદ્ધ શાસનસમ્રાટ શ્રી વિજયનેમિસૂરીધરજી મહારાજ જય પામે છે. ૯

જેમણે શ્રી પાલિતાણુ-શત્રુજય મહાતીર્થમાં પોતાના ઉપદેશથી ‘શ્રી કેસરિયાવીર પરપરા પ્રાસાદ’ બનાવરાવ્યો તે શાસ્ત્રવિશારદ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયઅમૃતસૂરિજી જયવંતા વર્તો. ૧૦

શ્રી. ડો. રમણલાલ શાહ અને તેમના પત્ની શ્રી. તારાબહેનનું સન્માન

આફ્રિકાના જૈન સંઘના આમંત્રણથી, અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ-સુખઈના પ્રમુખ ડો. શ્રી. રમણલાલ સી શાહ અને તેમના સુશીલ પત્ની શ્રી તારાબહેન એમ. એ. ભગવાન મહાવીરની પચીસોમી નિર્વાણ જયંતી ઉજવવા અર્થે જતા હોય, તેઓનું સન્માન કરવા સંસ્થા તરફથી તા. ૧૬-૧૦-૭૪ના દિવસે એક સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો.

શરૂઆતમાં શ્રી. મનસુખલાલ મહેતાએ ડો. રમણલાલ શાહની સાહિત્ય ક્ષેત્રેની વિધ વિધ સેવા અંગે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે ડો. શાહે સમય સુંદર કૃત 'નવનલદંતી' રાસ તેમજ મહો-પાધ્યાય શ્રી. યશોવિજયજી કૃત 'જંબૂસ્વામીનો રાસ'નું સંપાદન કાર્ય કર્યું છે, તેમજ 'કુવલપમાળા' જેવા મહાન ગ્રંથનું પણ સહસંપાદનનું કાર્ય તેમણે કર્યું છે. જૈન યુવક સંઘ આયોજિત પર્યુષણ વ્યાખ્યાનમાળાનું પ્રમુખપદ તેમણે સફળતાપૂર્વક સંભાળી, અત્યંત લોકપ્રિય બન્યા છે આ દંપતીની ખાસ વિશિષ્ટતા તો એ છે કે, સાદાઈ-સરળતા અને નમ્રતામાં તેઓ બંને એક બીજાં કરતાં ચડિયાતા છે, સોનામાં સુગંધ પ્રાપ્ત થવી કઠિન હોવા છતાં, આ દંપતીમાં સોના અને સુગંધનો સરસ સુમેળ જોવા મળે છે.

તે પછી શ્રી. નટવરલાલ શાહે અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળની સંસ્થામાં શ્રી રમણલાલ-ભાઈએ આપેલી સેવાની બારે પ્રશંસા કરી હતી અને સાહિત્ય ક્ષેત્રે તેમણે આપેલ સેવાને બીરદાવી હતી. શ્રી. જૈતમલાલ શાહે કહ્યું હતું કે, ડો. રમણલાલભાઈ અને તેમના સુશીલ પત્ની શ્રી. તારાબહેન, આફ્રિકામાં જૈન ધર્મ અંગે વ્યાખ્યાનો આપવા જઈ રહ્યાં છે, એ વાતથી આપણું મંડળ ગૌરવ અને આનંદ અનુભવે છે તેઓ તેમનું કાર્ય ત્યાં યશસ્વી રીતે સંપૂર્ણ કરે અને પુનઃ આપણી વચ્ચે પાછા ફરી, તેઓનાં આફ્રિકાના અનુભવો અને સ્મરણો આપણને કહી સંભળાવે એવી શુભેચ્છા સાથે તેમની મુસાફરી સફળ ઇચ્છું છું.

ડો. રમણલાલભાઈએ સન્માનનો પ્રત્યુત્તર આપતાં કહ્યું હતું કે આપ સૌ ભાઈઓનાં આશીર્વાદ એ જ અમારા માટે-મોટામાં મોટી મૂઠી છે. અનેક ભાઈ બહેનોની અમને શુભેચ્છા સાંપડી છે. અમે જ્ઞાનનો પ્રચાર કરવા અને સાથેસાથ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા આફ્રિકા જઈ રહ્યા છીએ. ત્રણથી ચાર અઠવાડિયાનો પ્રવાસ પૂરો કરી, આપણે જ્યારે ફરી ભેગા મળશું ત્યારે આફ્રિકાના અનુભવોની વાતો કરશું શ્રી. તારાબહેન શાહે કહ્યું કે હું તો તમારા સૌની પુત્રી જેવી છું. હું આપ બૌનાં સન્માનની નહિ પણ આશીર્વાદની ભૂખી છું. તમારા મંડળની કાર્યવાહી અને વ્યવસ્થા જોઈ હું પ્રસન્નતા અનુભવું છું ફૂલહાર અને અલ્પાહારની વિધિ થયા પછી, મંડળના લીંગમપિતામહ સમાન વયોવૃદ્ધ કાર્યકર શ્રી. ચંદુલાલ ભાંખરીઆએ, ડોક્ટર સાહેબ અને તારાબહેનને આશીર્વાદ આપતાં ભારપૂર્વક કહ્યું હતું કે, આપ બંને ત્યાં જઈ જૈનધર્મનો જય જયકાર બોલાવો અને ફત્તોહ કરી પાછા ફરો એવી મારી શુભેચ્છા છે. આ રીતે અત્યંત આનંદ પૂર્વક આ સમારંભ પૂરો થયો હતો.

ATMANAND PRAKASH

Regd. B. V. 31

ખાસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલસ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ગુજરાતી ગ્રંથો

	રૂ. ન. પૈ.
૧ ઘસુદેવ દિપ્તી-દ્વિતીય અંશ	૧૦-૦૦
૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ ટો	૨૦-૦૦
૩ ત્રિપષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત- મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, ૧૧ ૨, ૩, ૪ (મૂળ સંસ્કૃત)	૧૫-૦૦
૪. " " પ્રતાકારે	૧૫-૦૦
૫ દ્વાદશાર્ન નયચક્રમ્	૪૦-૦૦
૬ સમ્મતિતર્કમહાણવાવતારિકા	૧૫-૦૦
૭ તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રમ્	૧૫-૦૦
૮ પ્રવચનચક્રાંતી	૧૫-૦૦
૯ સ્ત્રીનિર્વાણકેવલિભુક્તિપ્રકરણે	૬-૦૦
૧૦ શ્રી શાન્તિનાથ મહાકાવ્યમ્ આ. શ્રી મદ્રસૂરીવિરચિતમ્.	૧૦-૦૦

અંગ્રેજી ગ્રંથો

R. N.p.

- 1 Anekantvada
by H. Bhattacharya 3-00
- 2 Shri Mahavir Jain Vidyalyaya
Suvarna Mahotsava Granth 35-00

	રૂ. ન. પૈ.
૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૨૨-૦૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૧૨-૦૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૫-૦૦
૪ કાવ્ય સુધાકર	૨-૫૦
૫ આદર્શ જૈન સ્તીરત્ને ભા. ૨	૩-૦૦
૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧	૧૬-૦૦
૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨	૧૨-૦૦
૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૫-૦૦
૯ આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ	૧-૫૦
૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે)	૧૨-૦૦
સ્વ. આ. વિજયકેસરસૂરિજી રચિત	
૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
૧૨ અનેકાન્તવાદ	૩-૦૦
૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
૧૪ ચાર સાધન	૩-૦૦
૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો	૩-૦૦
૧૬ ભણ્યું અને જોયું	૩-૦૦
૧૭ સ્યાદાદર્શનજરી	૧૭-૦૦
૧૮ ભ. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ	૩-૦૦
૧૯ પૂજ્ય આગમપ્રભાકર પુણ્યવજ્રજી શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક પાકુ બાર્દનીંગ કાચુ બાર્દનીંગ	૬-૨૫ ૫-૨૫

*

૧૫ નવક્રમાં ૧૦ ટકા અને ગુજરાતીમાં તથા અંગ્રેજીમાં ૧૫ ટકા કમિશન કાપી આપવામાં આવશે. પોસ્ટ ખર્ચ અલગ આ અમૂલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ ભલામણ છે.

। સખો ।

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તાંત્રી : ખીમચંદ ચાંપરી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર.